

Bài ca Người Tôi trung (IV)

(Bài thứ tư)

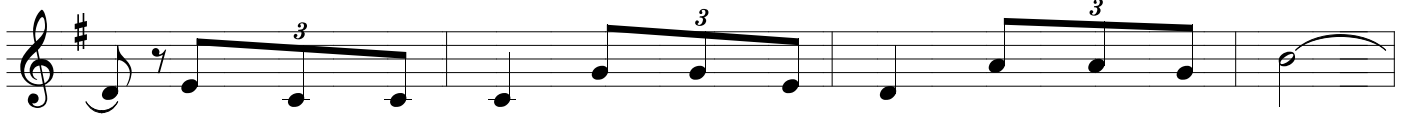
Cảm hứng Is 52,13-53. 12

Hoàng Đan

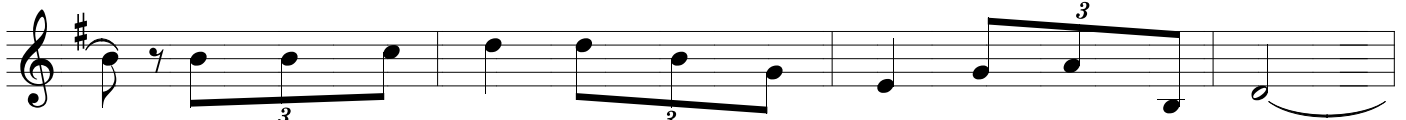
♩ = 56

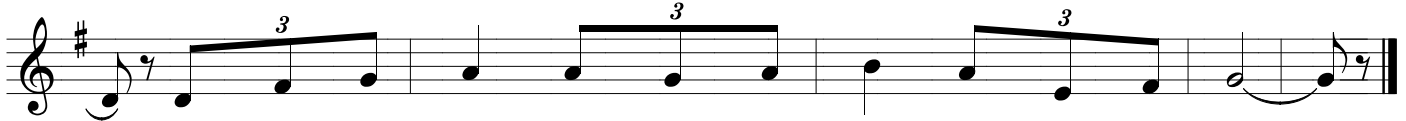
1. Nay Người Tôi trung, Người sẽ vinh thắng, cao cả tuyệt vời.
2. Người đời coi khinh, phỉ báng muôn câu, như kẻ bệnh hoạn.
3. Và Người Tôi trung làm lễ hy sinh, nên của đền tội.

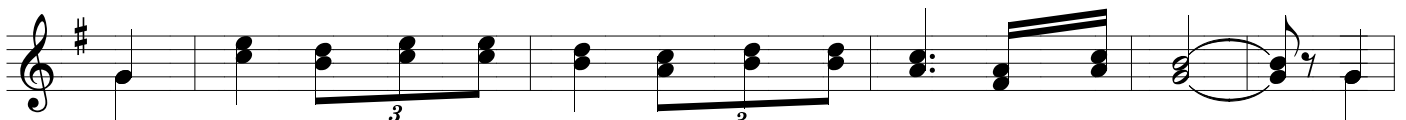
Nay Người tàn tạ, mất hết vẻ người, dung nhan tàn úa.
Nhan Người tàn tạ, chẳng chút sắc đẹp, không ai nhìn ngắm.
Nay nhờ vào Người, Ý Chúa sẽ thành, chư dân được cứu.

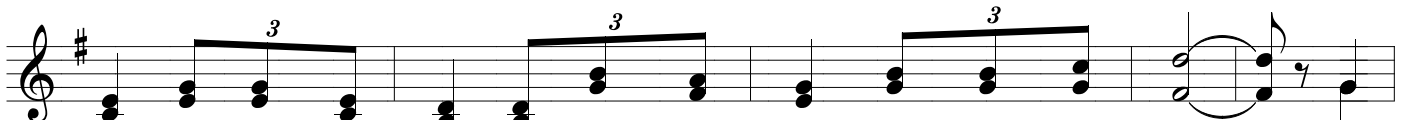
Muôn dân sững sốt, các vua thình lạng, khi đối diện Người.
Tựa vùng khô cháy, đất hoang khô cằn, đâm rễ, chồi non.
Này là dòng dõi chính tâm trường tồn, do Đấng Toàn năng.

Vì họ sẽ thấy những điều chưa biết, những điều chưa nghe.
Việc làm của Chúa, cho mọi dân nước biết Người Tôi trung.
Nhờ Người Tôi trung, dâng mình chịu chết, cứu độ sinh linh.

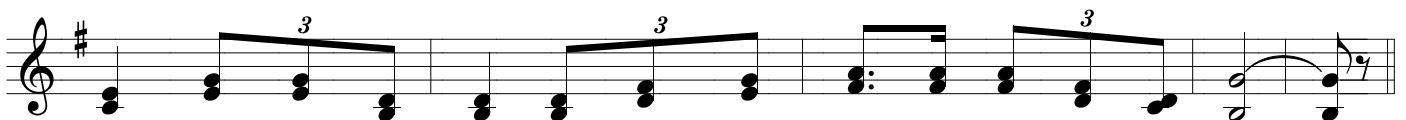
ĐK: Người đã, mang lấy yếu đau, mang lấy khổ đau của chúng ta. Ta

lại coi như phong cùi, bị Chúa đánh phạt, nên thân nhuốc hổ. Người

đã mang lấy lỗi tội, mang lấy dối gian của chúng ta. Thân

Người đau thương tàn tạ, dày muôn thương tích, cho ta được bình an.